

**UCHWAŁA
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 24 czerwca 2026 r.

w sprawie skargi osoby fizycznej z dnia 31 maja 2026 r. na Skarbnika Miasta Cieszyna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 231 § 1 i 232 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna organem niewłaściwym do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 31 maja 2026 r. na Skarbnika Miasta Cieszyna i przekazać ją Burmistrzowi Miasta Cieszyna do rozpatrzenia zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 31 maja 2026 r. wpłynęła skarga osoby fizycznej na Skarbnika Miasta Cieszyňa, która zarzucała Skarbnikowi Miasta Cieszyňa *brak kontroli nad finansami Miasta Cieszyňa, nieodpowiedzialne decyzje zwiększające zadłużenie Miasta Cieszyňa, nie wywiązywanie się z obowiązków związanych, jakie powinny charakteryzować Skarbnika Miasta*. Skarżący wskazuje, iż w latach 1982, 1983 uczestniczył w rozmowach na najwyższym szczeblu Władzy w Polsce. Uczestniczyły w nich „Głowy Państwa”. Rozmowy dotyczyły gospodarki, finansów Państwa. W swojej pracy zawodowej miałem zawsze do czynienia z finansami Przedsiębiorstw czy Spółek. Główną rolę zawsze odgrywała Główna Księgowa. To Główna Księgowa stała na straży kasy. Skarżący uważa, że Pani Skarbnik jest zbyt uległa wobec decyzji Burmistrzów Miasta. Akceptuje każdą propozycję inwestycji, zakupów, nagród, itp. Itd. Nie patrząc w perspektywie czasu na końcowy stan finansów Miasta. To chyba na każdej fakturze, płatności, przelewie widnieje podpis co jest dowodem akceptacji takiej polityki finansowej Miasta. O niekorzystnej polityce finansowej Miasta świadczą dwie, a może trzy, ostatnie niekorzystne opinie RIO. Za głowę Pani Skarbnik ma możliwość zadłużenia Miasta na 1,8 mln złotych z czego 10 mln już w ubiegłym roku Miasto wykorzystało. Pozostało jeszcze 8 mln złotych. Dojdzie do kolejnego zadłużenia, zwiększenia zadłużenia Miasta. Należałoby uprzytomnić Pani Skarbnik o tym, co wchodzi w Jej zakres obowiązków.

Burmistrz Miasta Cieszyňa złożył w dniu 10 czerwca 2026 r. wyjaśnienia, w których stwierdził, iż Skarbnik Miasta jest pracownikiem samorządowym zatrudnionym na podstawie powołania. Zgodnie z przepisami ustawy o pracownikach samorządowych czynności z zakresu prawa pracy wobec skarbnika gminy wykonuje burmistrz jako jego przełożony. Mając na uwadze powyższe, Skarbnik Miasta nie mieści się w zakresie podmiotowym wskazanym w art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, co oznacza, że Rada Miejska Cieszyňa nie jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Według art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego rada gminy jest właściwa do rozpatrzenia skarg dotyczących działalności wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Według zaś art. 11a ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym organem gminy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta, zatem organem gminy nie jest skarbnik gminy, który powoływany jest wprawdzie w drodze uchwały na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, jednak zawsze na wniosek burmistrza. Rada nie ma możliwości w tym przypadku, podjęcia uchwały o powołaniu (lub odwołaniu) skarbnika miasta, bez uprzedniego wniosku burmistrza miasta.. Dodatkowo – zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych, wójt, burmistrz lub prezydent miasta wykonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec skarbnika miasta (art. 7 pkt 1 ustawy o pracownikach samorządowych).

Zarzuty stawiane wobec Skarbnika Miasta Cieszyňa w złożonej skardze, dotyczą obowiązków i cech skarbnika, co powoduje, że nie można uznać, że jest to skarga na działalność samego burmistrza. Skargę tę należy potraktować, jako skargę na pracownika samorządowego, który w strukturze organizacyjnej urzędu zawsze podlega bezpośrednio burmistrzowi.

Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:

Art.231. § 1. Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Art.232. § 1. Organ właściwy do rozpatrzenia skargi może ją przekazać do załatwienia organowi niższego stopnia, o ile skarga nie zawiera zarzutów dotyczących działalności tego organu.

§ 2. Skargę na pracownika można przekazać do załatwienia również jego przełożonemu służbowemu, z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia.

§ 3. O przekazaniu skargi zawiadamia się równocześnie skarżącego.

Ponieważ zatem skarga osoby fizycznej dotyczyła Skarbnika Miasta Cieszyna, to Burmistrz Miasta Cieszyna - jako jego bezpośredni zwierzchnik, powinien rozpatrzyć skargę we własnym zakresie i w granicach posiadanych kompetencji.

Skarga było przedmiotem obrad Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 17 sierpnia 2026 r.

Komisja biorąc pod uwagę treść skargi, której zarzuty w całości odnosiły się do Skarbnika Miasta Cieszyna, pisemne stanowisko organu wykonawczego, stanowiska wyrażone podczas obrad Komisji oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy, opowiedziała się za przekazaniem skargi do załatwienia zgodnie z kompetencjami Burmistrzowi Miasta Cieszyna.

Wobec powyższych okoliczności, w szczególności treść zarzutów skargi, obowiązujące przepisy i stanowisko zajęte przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska Cieszyna w zakresie skargi na Skarbnika Miasta Cieszyna, uznała się za niewłaściwą i przekazała skargę do załatwienia podmiotowi właściwemu – Burmistrzowi Miasta Cieszyna.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.